

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 4ης Ιουλίου 2002 *

Στην υπόθεση T-239/00,

SCI UK Ltd, με έδρα το Irvine (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον
L. Allen, barrister,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους R. Tricot
και R. Wainwright, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2000) 1684,
τελικό, της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2000, με την οποία διαπιστώνεται ότι η
επιστροφή εισαγωγικών δασμών στην προσφεύγουσα δεν δικαιολογείται,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 6ης Φεβρουαρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 13, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1430/79 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1979, περί της επιστροφής ως αχρεωστήτως εισπραχθέντων ή της διαγραφής χρέους εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/015, σ. 162), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3069/86 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 1986 (ΕΕ L 286, σ. 1), ορίζει τα εξής:

«1. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών δασμών είναι δυνατή σε ειδικές περιπτώσεις, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στα μέρη Α έως Δ, οι οποίες προκύπτουν από περιπτώσεις κατά τις οποίες δεν υπήρξε ούτε προφανής αμέλεια ούτε δόλος εκ μέρους του ενδιαφερομένου.

Οι περιστάσεις κατά τις οποίες είναι δυνατή η εφαρμογή του πρώτου εδάφιου καθώς και οι λεπτομέρειες της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθείται για τον σκοπό αυτό, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 25. Η επιστροφή ή η διαγραφή χρέους είναι δυνατό να προϋποθέτουν την πλήρωση ειδικών όρων.

2. Η επιστροφή ή η διαγραφή εισαγωγικών δασμών για τους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εγκρίνεται εφόσον υποβληθεί σχετική αίτηση στο συγκεκριμένο τελωνείο πριν από τη λήξη προθεσμίας δώδεκα μηνών η οποία αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία βεβαίωσης των εν λόγω δασμών από την αρχή την αρμόδια για την είσπραξή τους.

Εντούτοις, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εγκρίνουν παράταση της προθεσμίας αυτής σε αποδεδειγμένα εξαιρετικές περιπτώσεις.»

- 2 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3799/86 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1986, που καθορίζει τις διατάξεις εφαρμογής των άρθρων 4α, 6α, 11α και 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1430/79 (ΕΕ L 352, σ. 19), απαριθμεί τις ειδικές περιπτώσεις υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του τελευταίου κανονισμού, που προκύπτουν από περιστάσεις κατά τις οποίες δεν υπήρξε ούτε προφανής αμέλεια ούτε δόλος εκ μέρους του ενδιαφερομένου και τις περιπτώσεις που δεν θεωρούνται ειδικές. Το άρθρο 4 του κανονισμού 3799/86 προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού [1430/79] και με την επιφύλαξη άλλων καταστάσεων που πρόκειται να εκμηθούν κατά περίπτωση στα πλαίσια της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 6 έως 10 [του παρόντος κανονισμού],

[...]

- 2) Δεν συνιστούν αυτές καθαυτές ιδιαίτερες καταστάσεις που προκύπτουν από περιστάσεις για τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή έκδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου:

[...]

- γ) η προσκόμιση, έστω και με καλή πίστη για τη χορήγηση προτιμησηακής δασμολογικής μεταχείρισης για εμπορεύματα που διασαφίστηκαν για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, εγγράφων τα οποία εκ των υστέρων αποδείχτηκε ότι ήταν ψευδή, πλαστογραφημένα ή δεν ίσχυαν για τη χορήγηση αυτής της προτιμησηακής δασμολογικής μεταχείρισης.»

Το ιστορικό της προσφυγής

- 3 Στις 23 Ιανουαρίου 1990, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 165/90 για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων ηλεκτρονικών μικροκυκλωμάτων γνωστών ως DRAM (δυναμικές μνήμες τυχαίας προσπέλασης) καταγωγής Ιαπωνίας, για την αποδοχή αναλήψεως υποχρεώσεων που έχουν προταθεί εκ μέρους ορισμένων εξαγωγέων σχετικά με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές αυτών των προϊόντων και για την περάτωση της σχετικής έρευνας (ΕΕ L 20, σ. 5).
- 4 Με τον κανονισμό 165/90, η Επιτροπή αποδέχθηκε, μεταξύ άλλων, την ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές εκ μέρους ορισμένων εξαγωγέων DRAM που απαριθμούνται στον κανονισμό, μεταξύ των οποίων η NEC Corporation (στο εξής: NEC) και η Matsushita Electronics Corporation (στο εξής: Matsushita).

- 5 Το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού 165/90 προβλέπει ότι τα DRAM απαλλάσσονται του δασμού που αφορά το άρθρο αυτό, εφόσον παράγονται και εξάγονται προς την Κοινότητα από τις εταιρίες που ανέλαβαν υποχρέωση η οποία έγινε αποδεκτή.
- 6 Στις 23 Ιουλίου 1990, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2112/90, της 23ης Ιουλίου 1990, περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων τύπων ηλεκτρονικών μικροκυκλωμάτων γνωστών ως DRAM (δυναμικές μνήμες τυχαίας προσπέλασης), καταγωγής Ιαπωνίας και περί της οριστικής είσπραξης του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 193, σ. 1). Η ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές που είχε γίνει αποδεκτή από την Επιτροπή στο πλαίσιο του κανονισμού 165/90 επιβεβαιώθηκε. Το άρθρο 1, παράγραφος 4, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 2112/90 προέβλεπε ότι, προκειμένου να απαλλάσσονται από τον δασμό αντιντάμπινγκ, οι εισαγωγές DRAM έπρεπε να συνοδεύονται από έγγραφο το υπόδειγμα του οποίου περιλαμβάνεται στο παράρτημα ΙΙΙ του εν λόγω κανονισμού, χορηγηθέν από τους κατασκευαστές οι οποίοι πρότειναν αναλήψεις υποχρεώσεων που έγιναν αποδεκτές σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό (στο εξής: έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων).
- 7 Σύμφωνα με σύμβαση που είχε συνάψει με την Commodore International Ltd, η προσφεύγουσα υποχρεούνταν να κατασκευάζει υπολογιστές και εξαρτήματα υπολογιστών για τη θυγατρική της αντισυμβαλλομένης της στο Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτή η συμφωνία προέβλεπε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα θα αγόραζε DRAM από την Commodore Japan Ltd (στο εξής: CJL). Η τελευταία ήταν ελεύθερη να προμηθεύεται τα DRAM από τρίτους της επιλογής της. Όλα τα αναγκαία για τη διασάφηση των εμπορευμάτων έγγραφα θα προσκόμιζε στην προσφεύγουσα η CJL. Η διασάφηση των DRAM έπρεπε να γίνεται από την προσφεύγουσα.
- 8 Κατά τη διάρκεια του διαστήματος μεταξύ Αυγούστου και Δεκεμβρίου του 1992, η προσφεύγουσα αγόρασε από τη CJL 19 παρτίδες DRAM καταγωγής Ιαπωνίας που κατασκεύασαν η NEC και η Matsushita.

- 9 Καθεμία από αυτές τις παρτίδες συνοδεύονταν από έγγραφο αναλήψεως υποχρεώσεων χορηγηθέν από τη NEC ή από τη Matsushita το οποίο είχε προσκομίσει στην προσφεύγουσα η CJL. Αυτά τα έγγραφα, υπογεγραμμένα από τους προς τούτο εξουσιοδοτημένους υπαλλήλους της NEC και της Matsushita, είχαν καταρτιστεί σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος III του κανονισμού 2112/90.
- 10 Αυτές οι παρτίδες συνοδεύονταν επίσης από τιμολόγια της CJL, που περιείχαν την ποσότητα και το όνομα του κατασκευαστή των παραληφθέντων DRAM, ήτοι της NEC ή της Matsushita, καθώς και βεβαίωση ότι αυτά τα DRAM ήταν όντως καταγωγής Ιαπωνίας. Αυτά τα στοιχεία αντιστοιχούσαν σε εκείνα που περιέχονταν στα συνοδευτικά των εν λόγω εμπορευμάτων έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων.
- 11 Η προσφεύγουσα διασάφησε τα εν λόγω εμπορεύματα στις τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου. Λαμβανομένων υπόψη των εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων, αυτά τα εμπορεύματα απαλλάχθηκαν του δασμού αντιντάμπινγκ και η προσφεύγουσα κατέβαλε τους σχετικούς εισαγωγικούς δασμούς.
- 12 Στην αρχή του Μαρτίου του 1995, οι επιφορτισμένοι με την καταπολέμηση της απάτης υπάλληλοι των τελωνειακών υπηρεσιών του Ηνωμένου Βασιλείου διενήργησαν έρευνα στους χώρους της προσφεύγουσας σχετικά με την εισαγωγή των 19 παρτίδων DRAM. Η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε μεταξύ άλλων ότι η ενδεδειγμένη εξέταση των χρησιμοποιηθέντων για τον εκτελωνισμό των DRAM εγγράφων έδειξε ότι ορισμένα από αυτά τα έγγραφα δεν ήταν έγκυρα για διαφόρους λόγους και ότι, ως εκ τούτου, τα εμπορεύματα υπόκεινταν σε δασμό αντιντάμπινγκ.
- 13 Κατά συνέπεια, η τελωνειακή διοίκηση του Ηνωμένου Βασιλείου απαίτησε την εκ των υστέρων καταβολή των δασμών αντιντάμπινγκ και του ΦΠΑ κατά την εισαγωγή, συνολικώς 1 725 503,56 λιρών στερλινών (GBP).

- 14 Η προσφεύγουσα υπέβαλε ενώπιον αυτών των τελωνειακών αρχών αίτηση θεραπείας αυτής της αποφάσεως περί εισπράξεως δασμών.
- 15 Για 13 από τα 19 έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων που κρίθηκαν άκυρα, η NEC και η Matsushita χορήγησαν έγκυρα έγγραφα προς αντικατάστασή τους. Το χρέος εκδασμών αντιντάμπινγκ για αυτές τις 13 παρτίδες άρθηκε.
- 16 Όσον αφορά τα έξι εναπομένοντα έγγραφα, διαπιστώθηκε ότι οι αντίστοιχες παραγγελίες που η CJL είχε αρχικώς εμπιστευθεί στη NEC είχαν ακυρωθεί. Δεδομένου ότι η NEC δεν αναζήτησε τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων που είχε εκδώσει, συνήχθη το συμπέρασμα ότι η CJL χρησιμοποίησε παρανόμως τα ίδια έγγραφα για να αποστείλει στην προσφεύγουσα άλλα DRAM της NEC.
- 17 Το χρέος η καταβολή του οποίου απαιτήθηκε τελικώς από την προσφεύγουσα ανέρχεται σε 675 102,18 GBP (στο εξής: επίδικοι δασμοί αντιντάμπινγκ). Η προσφεύγουσα εξόφλησε αυτό το χρέος στις 9 Μαρτίου 1998, αν και δεν είχε αναγνωρίσει το βάσιμο της απαιτήσεως.
- 18 Οι τελωνειακές αρχές πληροφόρησαν την προσφεύγουσα ότι δεν θα προέβαιναν σε καμία πράξη εναντίον της εν συνεχεία της έρευνας που είχαν διενεργήσει οι τελωνειακές υπηρεσίες.
- 19 Κατά το διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της εισαγωγής το 1992 και του χρόνου κατά τον οποίο η υπόθεση έγινε γνωστή στις δασμολογικές υπηρεσίες το 1995, η Commodore International Ltd και οι θυγατρικές της, μεταξύ των οποίων η CJL, τέθηκαν υπό εκκαθάριση.

- 20 Με έγγραφο της 27ης Αυγούστου 1999, το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας ζήτησε από την Επιτροπή να λάβει απόφαση σχετικά με την επιστροφή των επίδικων δασμών αντνιτάμπινγκ βάσει του άρθρου 13 του κανονισμού 1430/79.
- 21 Με έγγραφο της 18ης Απριλίου 2000, η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα για την πρόθεσή της να μην αποδεχθεί την επιστροφή των επίδικων δασμών αντνιτάμπινγκ. Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις σχετικές παρατηρήσεις της με έγγραφο της 16ης Μαΐου 2000.
- 22 Με απόφαση της 29ης Ιουνίου 2000, που απευθύνθηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η Επιτροπή αποφάσισε ότι η επιστροφή των επίδικων δασμών αντνιτάμπινγκ δεν εδικαιολογείτο [C(2000) 1684, τελικό, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση].

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 23 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Αυγούστου 2000, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 24 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, οι διάδικοι απάντησαν στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

25 Αφού άκουσε τους ισχυρισμούς των διαδίκων, το Πρωτοδικείο, με απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2002, παρέπεμψε την υπόθεση ενώπιον τμήματος συγκείμενου από τρεις δικαστές, σύμφωνα με το άρθρο 51, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

26 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 6ης Φεβρουαρίου 2002.

27 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

28 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 29 Η προσφεύγουσα προβάλλει προς στήριξη της προσφυγής της ένα και μοναδικό λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 13 του κανονισμού 1430/79.

Ισχυρισμοί των διαδίκων

- 30 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι δύο προϋποθέσεις του άρθρου 13 του κανονισμού 1430/79, ήτοι η ύπαρξη ιδιαίτερων περιστάσεων και η ανυπαρξία προφανούς αμέλειας ή δόλου, πληρούνται στην περίπτωσή της. Παραπέμποντας στη νομολογία του Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το άρθρο 13 του κανονισμού 1430/79 αποτελεί γενική ρήτρα επεικειάς προοριζόμενη να καλύψει τις καταστάσεις που διέφεραν εκείνων οι οποίες διαπιστώνονταν συνήθως στην πράξη και μπορούσαν, κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού, να αποτελέσουν αντικείμενο ειδικής ρυθμίσεως. Προσθέτει ότι η έννοια των ειδικών περιστάσεων συνδέεται με εξωτερική αιτία που έχει αναπότρεπτες και απρόβλεπτες συνέπειες παρ' όλη την επιμέλεια που επέδειξε ο ενδιαφερόμενος.
- 31 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων είχαν χορηγηθεί και υπογραφεί από δύο εκ των Ιαπώνων κατασκευαστών, τα ονόματα των οποίων ο κανονισμός ανταντάμπινγκ περιελάμβανε μεταξύ εκείνων που είχαν προτείνει στην Επιτροπή ανάληψη υποχρεώσεων που η Επιτροπή αποδέχθηκε. Επομένως, τα έγγραφα ήσαν γνήσια.
- 32 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι δεν είχε τη δυνατότητα να επαληθεύσει την εγκυρότητα των προσκομισθέντων εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων διότι, σ' αυτή την υπόθεση, δεν είχε συμβατική ή εμπορική σχέση με τους Ιάπωνες κατασκευαστές.

Επιπλέον, θεωρεί ότι η NEC παρέβη το καθήκον της περί αποτελεσματικού ελέγχου της τηρήσεως της συμφωνίας αναλήψεως υποχρεώσεων, διότι παρέλειψε, μετά την ακύρωση της παραγγελίας, να αναζητήσει τα έξι έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων, που είχε προηγουμένως χορηγήσει στη CJL. Η CJL είχε έτσι τη δυνατότητα να κάνει παράνομη χρήση των έξι εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων που είχαν νομίμως καταρτιστεί για να προμηθεύσει στην προσφεύγουσα άλλα DRAM της NEC. Τούτο αποδεικνύει σαφώς την ύπαρξη εξωτερικής αιτίας επελθούσας παρά την επιμέλεια που επέδειξε η προσφεύγουσα.

- 33 Επιπλέον, εκτιμά ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της διασφάλισης της ορθής εκτελέσεως των μέτρων αναλήψεως υποχρεώσεων ως προς τις τιμές. Ισχυρίζεται ότι, στο πλαίσιο της εκτελέσεως των υποχρεώσεων ως προς τις τιμές, οι Ιάπωνες κατασκευαστές υποχρεούνταν να γνωστοποιούν στην Επιτροπή όλες τις συναλλαγές που αφορούσαν DRAM κατασκευασθέντα προς πώληση και εξαγωγή στην Κοινότητα. Αυτές οι πληροφορίες σχετικά με τις συναλλαγές αντιπαραβλήθηκαν με τις μεταγενέστερες διασαφήσεις των εμπορευμάτων ενόψει της θέσεώς τους σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα. Αυτή η αντιπαραβολή συνιστά έργο της Επιτροπής που αντιστοιχεί σε μία από τις υποχρεώσεις που υπέχει ενόψει, αφενός, της διασφάλισης της ορθής εκτελέσεως και του αποτελεσματικού ελέγχου της αναλήψεως υποχρεώσεων και, αφετέρου, της προστασίας των κατασκευαστών της Κοινότητας έναντι των «γκρίζων εισαγωγών» και των πράξεων που αποσκοπούν στην καταστρατήγηση των ισχυόντων κανόνων. Η Επιτροπή παρέλειψε να τηρήσει τις υποχρεώσεις της, καθόσον δεν διέγνωσε την παράνομη χρήση των έξι εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων.
- 34 Τέλος, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι ο τρόπος με τον οποίο τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων χρησιμοποιήθηκαν παράνομα υπερέβαινε τις δυνατότητες της αποκαλύψεως της απάτης και ότι αυτές οι πράξεις έβαιναν, εν πάση περιπτώσει, πέραν κάθε ελέγχου που θα μπορούσε εύλογα να ζητηθεί από την προσφεύγουσα τόσο από απόψεως εμπορικής όσο και νομικής. Η προσφεύγουσα προσκόμισε τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων στις τελωνειακές αρχές καλή τη πίστη και νομίμως προσδοκούσε την απαλλαγή αυτών των DRAM από τους δασμούς αντιντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η στάση της δεν συνιστά αμέλεια υπό την έννοια του άρθρου 13 του κανονισμού 1430/79. Επιπλέον, παρατηρεί ότι οι δασμολογικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου εκτίμησαν ότι δεν εμπλέκεται στην απάτη και ότι στην πραγματικότητα υπήρξε αθώο θύμα απάτης που η CJL τέλεσε εις βάρος της.

- 35 Τέλος, ισχυρίζεται ότι η είσπραξη των δασμών αντιντάμπινγκ έχει ως αποτέλεσμα τον κολασμό ενός απολύτως αθώου εισαγωγέα. Επιπλέον, η απαίτηση να υιοσθεί η προσφεύγουσα απώλεια, που ουδέποτε θα είχε υιοσθεί αν η Επιτροπή και ο Ιάπωνας κατασκευαστής είχαν εκτελέσει ορθώς τις υποχρεώσεις τους, οι οποίες ορίζονταν σαφώς στα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων, αντιβαίνει προς την αρχή της επιείκειας.
- 36 Η καθής δεν αμφοιβητεί τα πραγματικά περιστατικά και δέχεται ότι το ζήτημα πρέπει να εξεταστεί υπό το φως του άρθρου 13 του κανονισμού 1430/79.
- 37 Ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη ειδικής περιπτώσεως. Η προσκόμιση εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων τα οποία εκ των υστέρων αποδεικνύεται ότι είναι πλαστογραφημένα ή άκυρα δεν συνιστά, αυτή καθαυτή, ειδική περίπτωση δικαιολογούσα την επιστροφή των εισαγωγικών δασμών, ακόμη και αν τα εν λόγω έγγραφα προσκομίστηκαν καλή τη πίστη. Παραπέμποντας στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Ιανουαρίου 2000, T-290/97, Mehibas Dordtselaan κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-15, σκέψεις 82 επ.), ισχυρίζεται ότι αυτό το είδος κινδύνου είναι σύμφυτο με τις δραστηριότητες ενός εκτελωνιστή και συνιστά επομένως επαγγελματικό κίνδυνο που πρέπει να αναλάβει.
- 38 Εκτιμά ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα κρίθηκε ότι δεν εμπλέκεται στην απάτη στερείται σημασίας.
- 39 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας, ότι εναπέκειτο στην Επιτροπή να μεριμνήσει για την καλή λειτουργία του συστήματος αναλήψεως υποχρεώσεων ως προς τις τιμές, η καθής παρατηρεί ότι η εφαρμοστέα κανονιστική ρύθμιση δεν είχε προβλέψει μηχανισμό που να υποχρεώνει ή να επιτρέπει στην Επιτροπή, κατά τρόπο γενικό, να εξετάζει αν τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων που χορηγούν οι επι-

χειρήσεις που έχουν αναλάβει τις υποχρεώσεις αντιστοιχούν πράγματι σε εκείνα που προσκομίζονται ενώπιον των τελωνειακών αρχών. Θεωρεί ότι οι τελωνειακές αρχές των κρατών μελών και όχι η Επιτροπή βαρύνονται με την εξέταση της γνησιότητας και εγκυρότητας των προσκομιζομένων κατά την εισαγωγή ενόψει της απαλλαγής από τους δασμούς αντιντάμπινγκ εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων.

- 40 Παρατηρεί ότι, προκειμένου να εξεταστεί το ζήτημα αν υπάρχει ειδική περίπτωση, επιβάλλεται να εκτιμηθεί η κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι λοιποί επιχειρηματίες που ασκούν την ίδια δραστηριότητα (απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Φεβρουαρίου 1999, C-86/97, *Trans-Ex-Import*, Συλλογή 1999, σ. I-1041, σκέψεις 21 και 22). Κατ' αυτήν, ένας συνετός επιχειρηματίας που γνωρίζει την ισχύουσα ρύθμιση πρέπει να είναι σε θέση να εκτιμήσει τους κινδύνους της αγοράς στην οποία σκοπεύει να κινηθεί και να σταθμίσει, αφενός, τους κινδύνους που συνδέονται με ορισμένους εξαγωγείς και, αφετέρου, την τιμή που ζητείται για τα εμπορεύματα που αγοράζει από τους πλέον αξιόπιστους εξαγωγείς (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 1980, 827/79, *Acampora*, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 455, σκέψη 8).
- 41 Η καθής διαπιστώνει ότι η γνησιότητα των εν λόγω εγγράφων δεν θα αρκούσε για να δικαιολογήσει επιστροφή ή διαγραφή των δασμών (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1984, 98/83 και 230/83, *Van Gend & Loos κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1984, σ. 3763, σκέψεις 13 και 20).
- 42 Ισχυρίζεται ότι το δεύτερο κριτήριο που θέτει το άρθρο 13 του κανονισμού 1430/79 πρέπει να εξεταστεί μόνο στην περίπτωση που αποδεικνύεται η ύπαρξη ειδικής περιπτώσεως. Θεωρεί επίσης ότι το εν λόγω άρθρο δεν αποσκοπεί στην προστασία των εκτελωνιστών από τις συνέπειες της πτωχεύσεως των πελατών τους.
- 43 Τέλος, ισχυρίζεται ότι αυτή η υπόθεση δεν μπορεί να θεωρηθεί εξαιρετική, διότι ένας μεγάλος αριθμός εκ των υστέρων ελέγχων καταλήγει σε παρόμοια αποτελέσματα για άλλους επιχειρηματίες. Η επιστροφή ή η διαγραφή των εισαγωγικών δασμών συνι-

στά εξαίρεση από το καθεστώς εισαγωγών και, ως εκ τούτου, οι σχετικές διατάξεις πρέπει να ερμηνεύονται αυστηρά, οπότε ο αριθμός των περιπτώσεων επιστροφής παραμένει περιορισμένος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 44 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 1430/79 συνιστά γενική ρήτρα επιείκειας, προοριζόμενη να καλύψει τις καταστάσεις που είναι διαφορετικές από εκείνες οι οποίες διαπιστώνονταν συνήθως στην πράξη και μπορούσαν, κατά τον χρόνο εκδόσεως του κανονισμού, να αποτελέσουν αντικείμενο ειδικής ρυθμίσεως (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 1996, C-446/93, SEIM, Συλλογή 1996, σ. I-73, σκέψη 41 και παρατεθείσα νομολογία).
- 45 Ενόψει της διατάξεως αυτής, για την επιστροφή των εισαγωγικών δασμών προβλέπονται σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις και συγκεκριμένα η ύπαρξη ειδικής περιπτώσεως και η μη ύπαρξη δόλου ή προφανούς αμέλειας του επιχειρηματία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1998, C-370/96, Covita, Συλλογή 1998, σ. I-7711, σκέψη 29, και της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, C-61/98, De Haan, Συλλογή 1999, σ. I-5003, σκέψη 42).
- 46 Επιβάλλεται, επίσης, να υπομνησθεί ότι το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 1430/79 εξουσιοδοτεί, με το δεύτερο εδάφιο του, την Επιτροπή να καθορίζει τις καταστάσεις και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να επιστραφούν ή να διαγραφούν οι εισαγωγικοί δασμοί, εκτός από εκείνες που αφορούν τα τμήματα Α έως Δ, που προκύπτουν από περιστάσεις κατά τις οποίες δεν υπήρξε ούτε δόλος ούτε προφανής αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου.

- 47 Το άρθρο 4 του κανονισμού 3799/86 ορίζει, στην παράγραφο 1, τις ειδικές καταστάσεις που προκύπτουν από περιστάσεις για τις οποίες δεν υπήρξε δόλος ή έκδηλη αμέλεια εκ μέρους του ενδιαφερομένου, που οδηγούν στην αιτούμενη επιστροφή ή διαγραφή και, στην παράγραφο 2, καταστάσεις που δεν συνιστούν, αυτές καθαυτές, επαρκή λόγο επιτρέποντα στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να προοβούν στην επιστροφή ή στη διαγραφή.
- 48 Όσον αφορά ειδικότερα το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού 3799/86, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με αυτή τη διάταξη, «η προσκόμιση, έστω και με καλή πίστη για τη χορήγηση προτιμησηακής δασμολογικής μεταχείρισης για εμπορεύματα που διασαφίστηκαν για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, εγγράφων τα οποία εκ των υστέρων αποδείχτηκε ότι ήταν ψευδή, πλαστογραφημένα ή δεν ίσχυαν για τη χορήγηση αυτής της προτιμησηακής δασμολογικής μεταχείρισης» δεν συνιστά επαρκή λόγο επιτρέποντα στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να προοβούν στην επιστροφή ή στη διαγραφή.
- 49 Δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης δεν υπήρξε ούτε δόλος ούτε έκδηλη αμέλεια εκ μέρους της προσφεύγουσας. Επομένως, επιβάλλεται να εξεταστεί μόνον το ζήτημα αν τα κριτήρια της πρώτης προϋποθέσεως πληρούνται, ήτοι αν υφίσταται ειδική περίπτωση.
- 50 Κατά πάγια νομολογία, το άρθρο 13 του κανονισμού 1430/79 προορίζεται να εφαρμόζεται ιδίως όταν οι συνθήκες που χαρακτηρίζουν τη σχέση μεταξύ επιχειρηματία και διοικήσεως είναι τέτοιες ώστε είναι ανεπιεικές να υποχρεωθεί ο επιχειρηματίας αυτός να υποστεί ζημία την οποία υπό κανονικές συνθήκες δεν θα υφίστατο (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Μαρτίου 1987, 58/86, *Coopérative agricole d'approvisionnement des Avirons*, Συλλογή 1987, σ. 1525, σκέψη 22· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 19ης Φεβρουαρίου 1998, T-42/96, *Eyckeler & Malt*

κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-401, σκέψη 132· της 17ης Σεπτεμβρίου 1998, T-50/96, Primex Produkte Import-Export κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3773, σκέψη 115, και προπαρατεθείσα απόφαση Mehibas Dordtselaan κατά Επιτροπής, σκέψη 77).

- 51 Επίσης κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια εκτιμήσεως στον τομέα της επιστροφής των εισαγωγικών δασμών (απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 1995, T-346/94, France-aviation κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2841, σκέψη 34) και υποχρεούται να ασκεί αυτή την εξουσία σταθμίζοντας πράγματι, αφενός, το συμφέρον της Κοινότητας να διασφαλίσει την τήρηση των τελωνειακών διατάξεων και, αφετέρου, το συμφέρον του καλόπιστου εισαγωγέα να μην υποστεί ζημίες υπερβαίνουσες τον συνήθη επιχειρηματικό κίνδυνο. Κατά συνέπεια, κατά την εξέταση του αν η αίτηση επιστροφής είναι δικαιολογημένη, η Επιτροπή δεν μπορεί να περιοριστεί στο να λάβει υπόψη τη συμπεριφορά των εισαγωγέων. Πρέπει επίσης να εκτιμήσει τις επιπτώσεις που είχε η δική της, πλημμελής ενδεχομένως, συμπεριφορά για τη δημιουργία της οικείας καταστάσεως (προπαρατεθείσες αποφάσεις Eycleler και Malt κατά Επιτροπής, σκέψη 133, και Primex Produkte Import-Export κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 116).
- 52 Επομένως, απόκειται στην Επιτροπή να εκτιμά, κατά περίπτωση, αν μια περίπτωση, όπως η επίδικη εν προκειμένω, εμφανίζει ιδιαίτερο χαρακτήρα υπό την έννοια της εφαρμοστέας κοινοτικής ρυθμίσεως.
- 53 Εν προκειμένω, τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων παρασχέθηκαν στην προσφεύγουσα από τη CJL. Τα εν λόγω έγγραφα προέρχονταν από τη NEC, το όνομα της οποίας αναγράφεται στο άρθρο 1, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 2112/90 μεταξύ των εξαγωγέων που έχουν αναλάβει υποχρεώσεις που η Επιτροπή έχει αποδεχθεί. Επιπλέον, τα τιμολόγια της CJL περιείχαν το όνομα της NEC για την αντίστοιχη παραληφθείσα ποσότητα των DRAM. Αυτή η ποσότητα αντιστοιχούσε σε εκείνη της οποίας η NEC κάνει μνεία στα συνημμένα σε αυτά τα εμπορεύματα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων που είχε προμηθεύσει στη CJL ως συνοδευτικά των εμπορευμάτων που αρχικώς προορίζονταν για την προσφεύγουσα.

Επιπλέον, τα τιμολόγια της CJL περιείχαν βεβαίωση ότι τα DRAM ήταν καταγωγής Ιαπωνίας. Τέλος, τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων που προέρχονταν από τη NEC υπογράφονταν από εξουσιοδοτημένους προς τούτο υπαλλήλους αυτής της εταιρίας και καθένα από αυτά περιείχε την απαιτούμενη δήλωση, με την οποία αποδεικνυόταν ότι τα προϊόντα είχαν «κατασκευαστεί και πωληθεί ενόψει της εξαγωγής τους προς την Ευρωπαϊκή Κοινότητα», σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονταν στο πλαίσιο της αναλήψεως υποχρεώσεων ως προς τις τιμές.

54 Στην πραγματικότητα, οι παραγγελίες που η CJL εμπιστεύθηκε αρχικώς στη NEC ενόψει ορισμένων εξαγωγών προς την Κοινότητα είχαν ακυρωθεί. Ωστόσο, η NEC δεν αναζήτησε τα έξι έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων που είχε καταρτίσει για την αρχική παραγγελία της CJL και συνήχθη, συναφώς, το συμπέρασμα ότι η CJL είχε χρησιμοποιήσει παρانونώς αυτά τα έγγραφα για να αποστείλει άλλα DRAM της NEC στην προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, αυτά τα έγγραφα θεωρήθηκαν άκυρα κατά το μέτρο που δεν χρησιμοποιήθηκαν για τις εν λόγω εισαγωγές.

55 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ένας εισαγωγέας αναλαμβάνει ευθύνη τόσο για την καταβολή των εισαγωγικών δασμών όσο και για τη νομιμότητα των εγγράφων που προσκομίζει στις τελωνειακές αρχές, η δε Κοινότητα δεν μπορεί να υφίσταται τις επιβλαβείς συνέπειες της παράνομης συμπεριφοράς των αντισυμβαλλομένων. Το γεγονός ότι τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων αποδεικνύονται άκυρα στη συνέχεια εμπίπτει στους επαγγελματικούς κινδύνους που είναι σύμφυτοι με τη δραστηριότητα του εισαγωγέα (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα απόφαση *Mehibas Dordtselaan* κατά Επιτροπής, σκέψη 83). Επιπλέον, ο εισαγωγέας μπορεί να προσπαθήσει ν' ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως κατά των επιχειρηματιών που αναμείχθηκαν στην παράνομη χρήση των εν λόγω εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων. Τέλος, ένας συνετός επιχειρηματίας που γνωρίζει την ισχύουσα ρύθμιση πρέπει να είναι σε θέση να εκτιμά τους κινδύνους της αγοράς στην οποία σκοπεύει να κινηθεί και να τους αποδέχεται, ως αποτελούντες μέρος των συνήθων προσκομμάτων του εμπορίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 1997, *C-97/95, Pascoal & Filhos*, Συλλογή 1997, σ. I-4209, σκέψεις 57 έως 61).

- 56 Πράγματι, όπως διαπίστωσε το Δικαστήριο στην προπαρατεθείσα απόφαση Van Gend & Loos κατά Επιτροπής (σκέψη 13), οι εκ των υστέρων έλεγχοι θα στερούνταν, κατά ένα μεγάλο μέρος, χρησιμότητας αν η χρησιμοποίηση ψευδών πιστοποιητικών, εν προκειμένω ψευδών εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων, μπορούσε, καθεαυτή, να δικαιολογήσει την επιστροφή. Το Δικαστήριο έχει διαπιστώσει επίσης ότι η αντίθετη λύση θα μπορούσε να ανακόψει τον ζήλο των επιχειρηματιών και να υποχρεώσει το δημόσιο ταμείο να αναλάβει έναν κίνδυνο τον οποίο φέρουν ιδίως οι επιχειρηματίες (προπαρατεθείσα απόφαση SEIM, σκέψη 45).
- 57 Όπως τόνισε το Δικαστήριο στην από 14 Μαΐου 1996 απόφασή του, C-153/94 και C-204/94, Faroe Seafood κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-2465, σκέψη 114), στους επαγγελματίες επιχειρηματίες εναπόκειται να λαμβάνουν, στο πλαίσιο των συμβατικών τους σχέσεων, τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να προφυλαχθούν από τους κινδύνους μιας εκ των υστέρων εισπράξεως δασμών. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε ότι ουδέποτε επιθυμούσε να παρέμβει ή να αναλάβει οποιαδήποτε ευθύνη για την επιλογή των πωλητών ή των κατασκευαστών με τις οποίες συναλλασσόταν η CJL. Υπό αυτές τις συνθήκες, επιβάλλεται να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα ανέλαβε τον κίνδυνο συνάπτοντας μια σύμβαση που δεν της παρείχε δυνατότητα ελέγχου των πηγών προμηθείας.
- 58 Υπό αυτές τις συνθήκες, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσκόμιση, έστω και με καλή πίστη, εγγράφων τα οποία εκ των υστέρων αποδείχθηκε ότι ήσαν άκυρα δεν συνιστά, αυτή καθαυτή, ειδική περίπτωση δικαιολογούσα τη διαγραφή των εισαγωγικών δασμών (βλ., υπό αυτή την έννοια, προπαρατεθείσες αποφάσεις Van Gend & Loos κατά Επιτροπής, σκέψη 16, Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, σκέψη 162, και Primex Produkte Import-Export κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 140).
- 59 Διαφορετικό συμπέρασμα, ήτοι η ύπαρξη ειδικής περιπτώσεως, θα επιβαλλόταν μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή ή οι τελωνειακές αρχές είχαν αποδείξει

σοβαρές παραβάσεις που διευκόλυναν την παράνομη χρήση των εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων (βλ., υπό αυτή την έννοια, τις προπαρατεθείσες αποφάσεις Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, σκέψεις 163 επ., και Primex Produkte Import-Export κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 141 επ.). Επιβάλλεται επομένως να εξεταστεί αν η προσφεύγουσα απέδειξε την ύπαρξη τέτοιων παραβάσεων.

- 60 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, συναφώς, ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να προβλέψει τις κατάλληλες λεπτομέρειες προκειμένου να διασφαλίσει την ορθή τήρηση και τον αποτελεσματικό έλεγχο της αναλήψεως υποχρεώσεων ως προς τις τιμές. Θεωρεί ότι η Επιτροπή όφειλε να είχε αντιπαραβάλει όλες τις συναλλαγές που αφορούσαν τα DRAM που είχαν κατασκευαστεί με σκοπό την πώληση προς εξαγωγή στην Κοινότητα, τις οποίες της είχαν γνωστοποιήσει οι Ιάπωνες κατασκευαστές, με τις μεταγενέστερες διασαφήσεις στο τελωνείο ενόψει της θέσεώς τους σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας. Υποστηρίζει ότι αυτή η επαλήθευση μπορεί να γίνει μόνον από την Επιτροπή. Προσθέτει ότι, αν η Επιτροπή είχε εκτελέσει ορθώς τις υποχρεώσεις της περί ελέγχου και χειρισμού της αναλήψεως υποχρεώσεων ως προς τις τιμές, η παράνομη χρήση των εν λόγω εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων θα είχε αποκαλυφθεί πολύ νωρίτερα και ο δράστης, ήτοι η CJL, θα είχε τεθεί υπό εκκαθάριση το 1994.

- 61 Από τις απαντήσεις των διαδίκων στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση προκύπτει ότι η Επιτροπή εξετάζει την τήρηση της τιμής αναφοράς που αναγράφεται στην ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές βάσει τριμηνιαίων ελέγχων, που αφορούν το κόστος καθώς και τις συνολικές ποσότητες των εξαγομένων προς την Κοινότητα DRAM, που προμηθεύουν οι κατασκευαστές των DRAM των οποίων η ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές έχει γίνει αποδεκτή. Επιπλέον, οι εν λόγω κατασκευαστές πρέπει να προσκομίζουν κάθε εξάμηνο εκθέσεις για το σύνολο των πωλήσεών τους προς την Κοινότητα. Αυτές οι εκθέσεις εξετάζονται προκειμένου να επαληθευθεί ότι δεν υφίστανται πρόδηλα προβλήματα σχετικά με την ανάληψη υποχρεώσεων ως προς τις τιμές. Επομένως, η Επιτροπή δεν διαθέτει πληροφορίες για κάθε εισαγωγή. Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται διαδικασία επιτρέπουσα στην Επιτροπή να εξετάζει, γενικώς, αν τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων που κατάρτισαν οι επιχειρήσεις αντιστοιχούν στις εισαγωγές που πράγματι έγιναν.

- 62 Υπό αυτές τις συνθήκες, δεν είναι λογικό να απαιτείται από την Επιτροπή να εξετάζει επίσης, εκτός από την τήρηση των υποχρεώσεων ως προς τις τιμές, κατά πόσον κάθε έγγραφο αναλήψεως υποχρεώσεων αντιστοιχεί στην πραγματοποιηθείσα στο πλαίσιο αυτό εισαγωγή. Εν πάση περιπτώσει, μια τέτοια εξέταση μπορεί να βασίζεται μόνο σε εκ των υστέρων ελέγχους.
- 63 Οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ότι η προκειμένη κατάσταση είναι συγκρίσιμη με εκείνες που οδήγησαν στην έκδοση της προπαρατεθείσας απόφασης Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής και της απόφασης του Πρωτοδικείου της 10ης Μαΐου 2001, T-186/97, T-187/97, T-190/97 έως T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 έως T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 και T-147/99, Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-1337), πρέπει να απορριφθούν, δεδομένου ότι οι περιστάσεις που οδήγησαν στην έκδοση αυτών των δύο αποφάσεων ήταν διαφορετικές από εκείνες της προκειμένης περιπτώσεως.
- 64 Αφενός, στην προπαρατεθείσα απόφαση Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, η Επιτροπή παρέβη σοβαρά την υποχρέωσή της να διασφαλίσει την ορθή εφαρμογή μιας ποσοτώσεως και να μεριμνήσει για τη μη υπέρβασή της με τη βοήθεια πλαστογραφημένων πιστοποιητικών, εφόσον παρέλειψε να πραγματοποιήσει αποτελεσματικό έλεγχο της χρησιμοποιήσεως μιας ποσοτώσεως. Αυτή η υποχρέωση απέρρεε, μεταξύ άλλων, από ειδικές διατάξεις και από το γεγονός ότι η Επιτροπή ήταν η μόνη που διέθετε τα αναγκαία στοιχεία — ή μπορούσε να τα ζητήσει — προκειμένου να πραγματοποιήσει αποτελεσματικό έλεγχο της εφαρμογής της εν λόγω ποσοτώσεως (προπαρατεθείσα απόφαση Eyckeler & Malt κατά Επιτροπής, σκέψεις 165 έως 174). Επιπλέον, σ' αυτή την υπόθεση, η Επιτροπή μπορούσε να παράσχει στις εθνικές αρχές ένα αποτελεσματικό μέσο για τον εντοπισμό των πλαστογραφιών σε εύλογο χρόνο. Η Επιτροπή παρέλειψε επίσης να αντιδράσει κατόπιν των διαπιστώσεων περί υπερβάσεων της εν λόγω ποσοτώσεως (σκέψεις 175 και 176).
- 65 Αφετέρου, στην προπαρατεθείσα απόφαση Kaufring κ.λπ. κατά Επιτροπής, το Πρωτοδικείο συνήγαγε την ύπαρξη ειδικής περιπτώσεως από το γεγονός ότι ο έλεγχος της εφαρμογής των διατάξεων συμφωνίας μεταξύ ΕΟΚ και Τουρκίας ήταν πλημμελής από την πλευρά της Επιτροπής και από το γεγονός ότι «η Επιτροπή

παρέβη την υποχρέωση επιμελείας μη ειδοποιώντας, το ταχύτερο δυνατό, τους κοινοτικούς εισαγωγείς (συμπεριλαμβανομένων των προσφευγουσών) σχετικά με τους κινδύνους που διέτρεχαν ενδεχομένως εισάγοντας από την Τουρκία συσκευές έγχρωμης τηλεοράσεως».

- 66 Εν προκειμένω, η Επιτροπή ανέλαβε τις ευθύνες της. Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε πώς η Επιτροπή θα μπορούσε να ανιχνεύσει την παράνομη χρήση των εγγράφων αναλήψεως υποχρεώσεων κατά την εισαγωγή τους. Πράγματι, δεδομένου ότι τα έγγραφα ήσαν γνήσια, καίτοι χρησιμοποιήθηκαν παράνομως, και δεδομένου ότι η Επιτροπή μπορούσε να αντιπαραβάλει τα έγγραφα αναλήψεως υποχρεώσεων με τις εισαγωγές που έγιναν μόνον εκ των υστέρων, δεν μπορούσε να εμποδίσει την παράνομη χρήση τους. Επιπλέον, σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισαν οι διάδικοι, η συγκεκριμένη περίπτωση είναι μεμονωμένη.
- 67 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή ή οι τελωνειακές αρχές διέπραξαν σοβαρές παραβάσεις που διευκόλυναν την παράνομη χρήση των εγγράφων περί αναλήψεως υποχρεώσεων.
- 68 Υπό αυτές τις συνθήκες, ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 69 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε

σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της καθής, σύμφωνα με το αίτημα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της καθής.**

Βηλαράς

Tiili

Mengozzi

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 4 Ιουλίου 2002.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Βηλαράς